

REGULIRANJE CEN TOPLOTE ZA DALJINSKO OGREVANJE

Tina ŠTOK

Z novim Energetskim zakonom (v nadaljevanju EZ-1) se področje daljinskega ogrevanja in hlajenja ter distribucije drugih energetskih plinov iz zaključenih omrežij rešuje sistemsko. Regulacija cen toplote za daljinsko ogrevanje se namreč prenaša iz Zakona o kontroli cen v EZ-1, ki določa obveznost reguliranja cene toplote za daljinsko ogrevanje za distributerja toplote, ki izvaja gospodarsko javno službo distribucije toplote, in za reguliranega proizvajalca toplote. Odvisno od števila oskrbovanih gospodinjstev in zahtev po zagotavljanju javnih potreb se lahko dejavnost distribucije toplote opravlja kot tržna distribucija ali kot izbirna lokalna gospodarska javna služba.

Agencija za energijo (agencija) je po EZ-1 zavezana izvajati regulacijo cen toplote za daljinsko ogrevanje, ki jo je do uveljavitve EZ-1 opravljalo Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo. Agencija je v letu 2015 sprejela Akt o metodologiji za oblikovanje cene toplote za daljinsko ogrevanje (v nadaljevanju akt), ki predstavlja nov pravni okvir za oblikovanje izhodiščne cene tople za daljinsko ogrevanje iz distribucijskih sistemov, katerih distributerji izvajajo gospodarsko javno službo, in cene toplote, ki jo zaračunava regulirani proizvajalec toplote.

Cena toplote za daljinsko ogrevanje se oblikuje ločeno za variabilni in fiksni del. Variabilni del izhodiščne cene sestavljajo variabilni stroški, ki v splošnem predstavljajo stroške vhodnih energentov. Fiksni del izhodiščne cene pa predstavljajo fiksni stroški, ki vključujejo stroške oziroma odhodke dejavnosti, razen tistih, ki se vključujejo v variabilni del izhodiščne cene. Agencija izvaja regulacijo na podlagi upravičenih stroškov, kar pomeni, da v izračunu izhodiščne cene toplote priznava samo tiste stroške, ki so nujni za opravljanje dejavnosti gospodarske javne službe distribucije toplote oziroma so posledica opravljanja tovrstne dejavnosti.

Zavezanci za regulacijo morajo agenciji pred začetkom opravljanja dejavnosti podati zahtevo za izdajo soglasja k prvič oblikovani izhodiščni ceni toplote. Če je izračun izhodiščne cene skladen z aktom, agencija izda soglasje k izhodiščni ceni toplote. Način izdajanja soglasja se z EZ-1 glede na način, ki ga je izvajalo Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, spreminja. Pred izdajo soglasja agencije soglasje lokalne skupnosti k predlagani izhodiščni ceni toplote namreč ni več potrebno. Lokalne skupnosti se do predlagane izhodiščne cene toplote lahko opredelijo, pri čemer agencija pri izdaji soglasja ni vezana na njihovo mnenje. V aktu so opredeljeni tudi pogoji za spremembo prvič oblikovane izhodiščne cene toplote. K spremembi mora zavezanec za regulacijo ponovno pridobiti soglasje agencije. Če zavezanec za regulacijo ne izpolnjuje pogojev za spremembo prvič oblikovane izhodiščne cene toplote, lahko zaradi spremembe upravičenih stroškov spreminja variabilni oziroma fiksni del izhodiščne cene. Za tovrstno spremembo ne potrebuje ponovnega soglasja agencije, ampak o tem agencijo samo

pravočasno obvesti. V vseh navedenih primerih oblikovanja oziroma spreminjanja izhodiščne cene se izračuna nova povprečna cena, ki ne sme presegati stroškovne cene. Izračun torej temelji na izračunu prihodkov iz dejavnosti distribucije toplote na podlagi predlaganega tarifnega sistema in primerjavi tako izračunanih prihodkov z upravičenimi stroški. Distributerji toplote oblikujejo tarifne sisteme skladno s svojimi sistemskimi obratovalnimi navodili.

Zavezanci za regulacijo, ki so pred sprejetjem EZ-1 že opravljali dejavnost, so morali skladno z aktom agenciji posredovati zahtevo za izdajo soglasja k izhodiščni ceni toplote najkasneje do konca leta 2015. Agencija je z izdajo soglasij k izhodiščnim cenam toplote časovno omejena, saj mora do junija 2016 odločiti o omenjenih zahtevah vseh zavezancev za regulacijo. Tako potrjene izhodiščne cene toplote bodo začele veljati s 1. julijem 2016.

NASLOV AVTORICE

mag. Tina ŠTOK

Agencija za energijo